

Spolupráce při řešení výchovných problémů

Problémy s chováním žáků jsou nejčastěji řešeny s třídním učitelem, vedením školy a školním metodikem prevence. Obě skupiny škol se v tomto neliší. Se školním metodikem prevence převažuje průběžná spolupráce a výchovní poradci jsou ve většině případů zapojováni do realizace preventivního programu ve škole. Všichni výchovní poradci uvedli, že s třídními učiteli a dalšími pedagogickými pracovníky ve škole spolupracují průběžně a že mají nastavené postupy řešení nejčastějších výchovných problémů. Většina výchovných poradců spolupracuje se školskými poradenskými zařízeními a odborem sociálně-právní ochrany dětí. V menší míře pak školy spolupracují s krizovými centry a neziskovými organizacemi.

Kariérové poradenství

Výchovní poradci byli dále dotázáni, jaký podíl času věnovaného poradenské činnosti připadá na kariérové poradenství. Výchovní poradci ve vyloučených lokalitách uvádějí, že kariérovému poradenství věnují přibližně polovinu své poradenské činnosti, ve srovnávacích školách jsou to přibližně dvě pětiny času výchovného poradenství. Volbě povolání, profesní orientaci a motivaci k dalšímu studiu se školy věnují vždy formou individuálních konzultací a často také formou besed. Všechny srovnávací školy a také většina škol ve vyloučených lokalitách spolupracují také s informačními a poradenskými středisky pro volbu a změnu povolání při úřadech práce. Z jiných způsobů převažují dny otevřených dveří, exkurze do škol a exkurze do firem.

Individuální potřeby žáků při plánování vzdělávací a profesní dráhy jsou zohledňovány zejména na základě individuálních rozhovorů s žáky a jejich vzdělávacích výsledků. Psychodiagnostiku využívá pouze 30,8 % škol. S rodiči spolupracují výchovní poradci vždy při řešení výchovných problémů žáků a téměř vždy při rozhodování o volbě střední školy. S rodiči však spolupracují také v případě výukových problémů žáků. O uplatnění absolventů jejich školy získávají zpětnou vazbu více než čtyři pětiny výchovných poradců.

1.3 Dotazník pro učitele

Dotazník pro učitele byl zadán jak vyučujícím ve vyloučených lokalitách, tak ve srovnávacích školách. Jeho obsah se týkal hodnocení připravenosti školy na vzdělávání sociokulturně znevýhodněných žáků, potenciality vyučování vnímané učitelem, faktorů ovlivňujících úspěšnost žáků ve vzdělávání, potřeb učitelů a zjišťování syndromu vyhoření u učitelů. Celkem byly získány odpovědi 379 učitelů.

Obecné hodnocení připravenosti školy na vzdělávání sociokulturně znevýhodněných žáků

Učitelé byli nejprve dotázáni, zda je jejich škola dostatečně připravena na vzdělávání sociokulturně znevýhodněných žáků a zda je ve škole dostatečně uplatňován princip rovnosti příležitostí.